

КЛАСИФІКАЦІЯ НАПРЯМКІВ РЕАЛЬНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

Під реальним інвестуванням слід розуміти комплекс організаційних, методичних, розрахункових, маркетингових, юридичних та інших заходів, направлених на обслуговування процесу вкладення реального та фінансового капіталу, а також нематеріальних активів в об'єкти матеріального виробництва господарюючих суб'єктів з метою отримання прибутку та/або отримання соціального ефекту. Класифікацію напрямків реального інвестування можна представити за такими критеріями:

1. За типом використовуваних активів: інвестування в матеріальні активи (житлові будинки; нежитлові будівлі; інженерні споруди; машини, обладнання та інвентар; земля, транспортні засоби; довгострокові біологічні активи рослинництва і тваринництва; інші активи); інвестування в нематеріальні активи (програмне забезпечення та бази даних; права на комерційні позначення, об'єкти промислової власності, авторські та суміжні права, патенти, ліцензії, концесії).

2. За видом основних виробничих фондів, що збільшуються за рахунок вкладення капіталу: інвестиції в основні засоби (земельні ділянки; капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом; будівлі, споруди та передавальні пристрої; машини та обладнання; транспортні засоби; інструменти, прилади, меблі та інший інвентар; тварини; багаторічні насадження; інші основні засоби); інвестиції в інші необоротні матеріальні активи (бібліотечні фонди; малоцінні необоротні матеріальні активи; тимчасові (нетитульні) споруди; природні ресурси; інвентарна тара; предмети прокату; інші необоротні матеріальні активи).

3. За сектором економіки: інвестиції в реальний сектор економіки (промисловість; сільське господарство, мисливство, лісове господарство; будівництво; діяльність транспорту і зв'язку; охорона здоров'я та надання соціальної допомоги; освіта; операції з нерухомим майном, оренда, інжиніринг та надання послуг підприємцям; торгівля; ремонт автомобілів, побутових виробів та предметів особистого вжитку); інвестиції в фінансовий сектор (ринки банківських, інвестиційних, ломбардних, страхових, розрахункових послуг, ринки послуг фінансового лізингу, кредитних спілок, надання і реалізації концесій, торгівлі цінними паперами, обміну валют).

4. Залежно від призначення інвестицій: інвестування в основні виробничі фонди (промисловість, сільське господарство, мисливство, лісове господарство та будівництво); інвестування в основні виробничі фонди (ділові, соціальні та приватні послуги).

5. За галузевою приналежністю інвестицій (у контексті державної підтримки): пріоритетні (освоєння нових технологій транспортування енергії, впровадження енергоефективних, ресурсозберігаючих технологій, освоєння альтернативних джерел енергії; освоєння нових технологій

високотехнологічного розвитку транспортної системи, ракетно-космічної галузі, авіа- і суднобудування, озброєння та військової техніки; освоєння нових технологій виробництва матеріалів, їх оброблення і з'єднання, створення індустрії наноматеріалів та нанотехнологій; технологічне оновлення та розвиток агропромислового комплексу; впровадження нових технологій та обладнання для високоякісного медичного обслуговування, лікування, фармацевтики; широке застосування технологій більш чистого виробництва та охорони навколишнього природного середовища; розвиток сучасних інформаційних, комунікаційних технологій тощо), базові (забезпечення розвитку енергетичної інфраструктури, атомного та ракетно-космічного машинобудування, авіа- і суднобудування; видобування нафти, газу та вугілля; виробництво, перероблення та зберігання сільськогосподарської продукції; будівництво і реконструкція автомобільних доріг загальнодержавного значення, міжнародних аеропортів та вокзалів, інших об'єктів інфраструктури; реконструкція систем тепло- і водопостачання; будівництво житла; виробництво альтернативних джерел енергії, сільськогосподарської техніки, обладнання та комплектуючих виробів для неї тощо) та інші.

Данілов, К.Ю. Класифіція напрямів реального інвестування [Текст] / К.Ю. Данілов // Проблеми і перспективи розвитку банківської системи України: погляд у майбутнє: зб. тез доповідей XV всеукраїнської науково-практичної конференції (8-9 листопада 2012 р.). – Суми: УАБС НБУ, 2012.– С.58-59.